

Usûl: Dügâk

ŞEREFİ HAMİDİ
"Şerifnümâ" MERSİYE 2.

Beste ve Güfte
KEN'ÂN RIFÂİ

Üm mi Ken' an ol du göz
ler den
den ni hân in le kal bîm
Ağ la göz ler
in la dur ma
ağ la git ti
et et fi gâi
naz naz lî cân
Fîr ka tîy le â te se
yan du
di ci han

Ula'hiyot - Ken'an Sep 86
16.1.1994
AnıyKral

Ümm-i Ken'an oldu gözlerden nihân
İnle kalbim inle durma et figân
Fırkatiyle âteşe yandı cihân
Ağla gözler ağla gitti nazlı cân

Yaktı ussâkı bütün bu iftirâk
Tâ kuyâmet sönmez hiç sûz-i firâk
Oldu hicrânıyla sîne çâk-çâk
Yok tahammül pek yâman bu istiyâk

Tende cürüm canda cânânım benim
Zevk-i aşkım dilde âmânım benim
Her cihette seyr ü seyrânım benim
Cân-ı can mahbûb-i vicdânım benim

Medhini târîfe kâbil mi makâl
Surr-ı İsâ ibn-i Meryem'de bu hâl
Lâimâ levm etme âhundan sakın
Bil ki o sultâna benzer yok misâl

Âsika meclîs değil hâk-i siyâh
O "ledeynâ muhzarân"da pür-refâh
Kalb-i ussâkdır ona hem cîlvegâh
Feyzi ni ondan saçar bî-istibâh

Bul tesellî gözden olduysa nihân
Şiddet-i kurbundan olmazmıs ayân
Aşkıdır bil cism ü cânında yanan
Sönmesin Allah bu aşkım bir zaman

Âsıkın virdi dem-â-dem âh'dır
Aşk u fikri dâima Allâh'dır
Cism-i Ken'an yâre seyrangâh'dır
Kalb-i sûzânu tecellîgâh'dır